

RAI
KES
as!

daiktų, k. l.
Armonikų ir
pas svetimtauti, užkito pas
luodami savo adresą, tai pri-
lietuviško kalbo dovanai,
tai ir (kainos) prekės.
Ilgai ir greitai pasiūnėję per
ystos, yra mano davadu.

CAGO, ILLINOIS.

AUJA
TEKA

inta visokiais vaistais
al Europiską Forma-
talpinasi visokios sak-
uolės, gerai Lietuviam
ekoje visada randasi:
stiklorius Gydymo
VILNAUSKAS.

OWERY, & CO.
So. Boston, Mass.

ASTA
ras
drū
s!

ingiaus a gydomo nuo
sutrūnina plaukų sak-
itų nuodas ir pleiskia-
i cysta ir plaukai nu-
praplikusį vietų at-
ge su muilu kasuoja
stus apmokame. Ra-

NAVICKAS,
Str.
O. Boston, Mass.

ingiausia Aptieka

Knott,
h ir D. st. S. Boston,
soki receptai ir
ngai. Čionai yr
rka ir galima,
iskai. Meldžia-
sant atsilankyti.

Topaz,
Boston, Mass.

ELIS
NEW YORK

RAŽUKAS

NEŠK

UDISI.

IVETIMUS
IR SAKANT
IR PIGIAI.

Mass.

IMAS.
atminti!

TECIAI
pranešti Jums
ir Lietuviai, ir
š Lietuva ir
sioje jantiame ant
sio prekę. Ma-
sio linijas.
s valand. ryto

Mass.

IMAS.
atminti!

TECIAI
pranešti Jums
ir Lietuviai, ir
š Lietuva ir
sioje jantiame ant
sio prekę. Ma-
sio linijas.
s valand. ryto

Mass.

IMAS.
atminti!

TECIAI
pranešti Jums
ir Lietuviai, ir
š Lietuva ir
sioje jantiame ant
sio prekę. Ma-
sio linijas.
s valand. ryto

Mass.

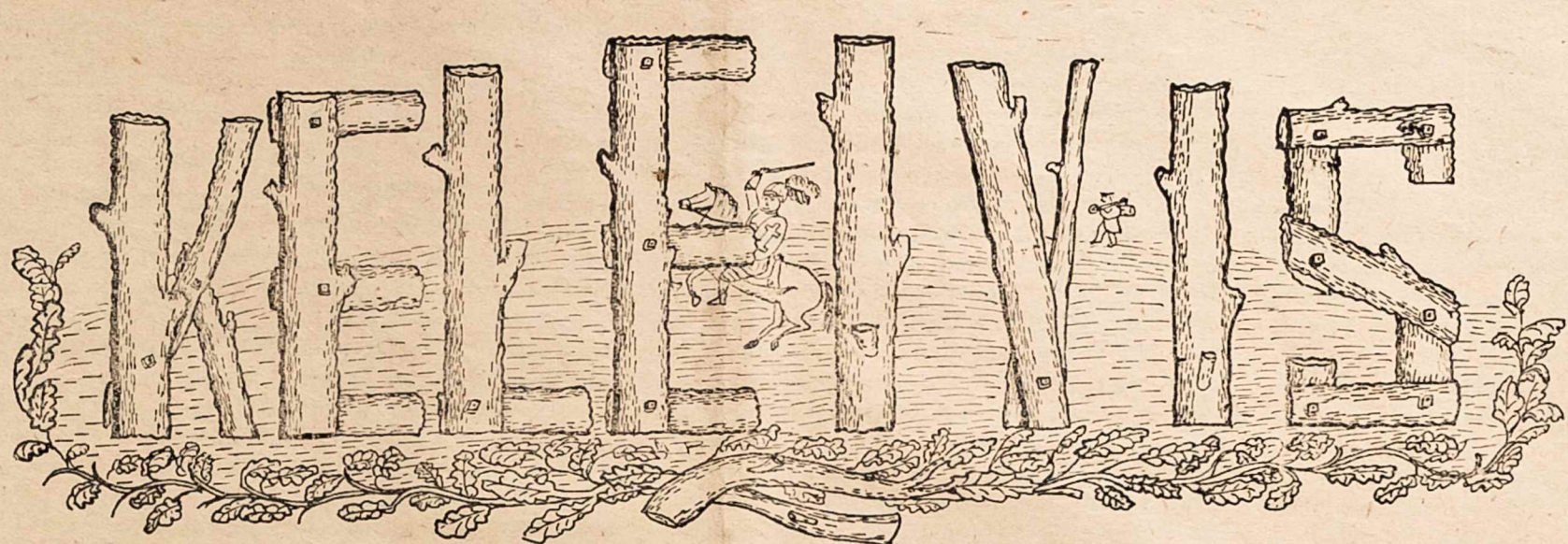
IMAS.
atminti!

TECIAI
pranešti Jums
ir Lietuviai, ir
š Lietuva ir
sioje jantiame ant
sio prekę. Ma-
sio linijas.
s valand. ryto

"KELEIVIS"
Geriausias Laikraštis.

Taipina gražiausius aprašy-
mus, straipsnelius dėl mo-
terų ir merginų ir pamoki-
nimus Angliškos kalbos.
„Keleivis“ išleina kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
tų tik Adresuokit teip:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lith-
uanians in New England
States. Best advertising me-
dium. Executes all kinds
of Job and Book Printing
in foreign languages.
All communications should
be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No 46

Boston Mass., Lapkričio 15 (November) 1906 m.

Metas II

Zinios.

Revolucija Rusijoje.

Revolucija eina pirmyn be perstojo, ir eina jau dvejopu būdu: su ginklu ir su balsu. Dabar renkant naujus atstovus į Dūmą caras rūpinasi kad išrinkti žmones, kurie sutiktų ant visko ką tik įsiai daro, delto įsiai iš savo pusės ir varo didelę propagandą - pirmiause uždraudė savo visiem urėdinkam kad neprigultų prie jokios partijos, kuri įjiesko bent kokių pagirinių grasindamas kad neklusausiančius atstums nuo vietų. Kitaip bus jeigu urėdinkai naikinys visus tuos gailalus, kurie nori pagerinimo ir kurie patį kovos žodžiu, darbu ir pasielgimais už caro šoną, tokiem pakele algas ir duoda geras vietas. Taigi kova dabar eina per galybę balsavimo ir galybę žudystės instrumentų.

Lapkričio 11 žinios praneša kad Odesoje suareštavo rinkimų komitetus, kurie platino nuomonę, ką reikė rinkti atstovus ir t. t. Caras užgriana vedimą agitacijos, nežiurint kiek žmonės supranta ar nesupranta apie tuos rinkimus ir partijas, bet aiškinti jiems nedaleidžia kad neišrinktų atstovų į Dūmą jam priešingų. Tokiu būdu tapo išnaikintas visas rinkimų komitetams ir jų vardai nuleišuoti nuo apgarsinimų.

Renkant elektoriską - rinkimo komitetą Odesos universiteto studentai padavė balsus taip: Social-revolucionierių buvo 712; Socialdemokratų 779; Darbo žmonių 188; Demokratų tik 166; Zionistų 105. Taigi matoma delko caras bijo leisti balsuoti savo urėdinkam ir vesti agitaciją platesnę, įsiai mato kad jeigu duos agitaciją vesti tai į Dūmą didesnę pusę socialistų išrinktų, kurie reikalautų per daug žmonių ir vel turčiai jam lieps Dūmą išskirstyti ir niekad nebus galo revolucijai.

Revolucija su instrumentais rankose teipgi nesimazina, visuose kampuose Rosijos viešpatystės tik juda, tik kruta žmonės mažais būriais, kurie vis didinasi, ir nuomėnė platinasi vis geresnė. Šia ir tų užpuola ant valdžios turty atima ir pabėga su pinigais, mėgina budavoti naują valdžią žmonių ir teip diena po diena slenka, žmonės neramumė ir baimėje dar vis turi vargti.

Laikui atėjus bus labai svarbu tėmyti ant naujos Dūmos atstovų kuki jie bus po tokiam caro pasidarbavimui rinkimuose.

Tiflis Lapkričio 11 ant gatvės Petanskoj tapo įvilioti tris žandarai į vieną namą ir ant vietos su bomba užmušti. Žandarus įviliojo revoliucionieriai numesdami pas duris

proklemasiją, kurią atradę tris žandarai tuoju metėsi į namą krestį, bet čionai jiems bejudinant namuose daigtus pritaista bomba explodavo išnešdama vieną žandara per langą nometė net per stogą ir užmušė, kartu užmušė ir kitus du ir suplėšė visą galą namo.

Lapkričio 9 mieste Rognov Lenkijoje šimtas vyrų apsiginklavusių gerai su brueningiais ir muškietom užpuolė ant trūkio stotyje, atkabinė nuo indžino ir su trimi bom suplėšė bagazinį vagoną, kuriame buvo 650 tukstančių rublių, suėmė pinigų ir du vežimus išėjo per miestelį giedodami revoliucioniską giesmę. Neuzilgo tapo pasiūti karo-kaiki vytiš revoliucionierius, bet per keles dienas besivydami ir įjieskodami niekur jų nesurado. Stoties viršininkas pasakoje apie labai gabų užpuolimą revoliucionierių ant stoties: jie su kartu rodos iš žemės išlindo ir tuoju suėmė žandarus stovinčius ties stoties, puolėsi ant trūkio ir suardė vagoną į druzgas paėmė pinigų ir akies mirksnyje visi išnyko vel iš miesto. Tokiais pulkeliais renkasi labai daugelyje vietų revoliucionieriai ir kaip tie pulkeliai pasididins beabejonės kova tikroji kada nors prieš carą atsivers.

Nuo leidimo laisvo tikėjimo žmonės, kurie pirma paslapta platino yvairius tikėjimus tarpe tamsių žmonių dabar su visa savo galybe pradėjo juos formalizuoti. Mat vieni žmonės rūpinasi apie laisvės išgavimą, kiti gi savo kvailais tikėjimais užima žmonių protus ir platina tikėjimiską savo ydėjas, tokiu būdu skirsto žmonių nuomone į dalis ir kaip koznas sau kovoja už niekniekius nieko gero iš to neišleina. Tarpe tų visų tikėjimų nekuri yra labai juokingi net bet vis turi galybę ant dangelio žmonių. Stai tikėjimas Moreiščių, kurie sako kad patudystė yra išgavimas žmogaus; daugelis jų nusizudo patįs.

Tikėjimas patbausmės yra labai baurus, tikintieji į šią tikėjimą visai kotavoja savo kūną ant galų nusizudo. Jų šventuoju yra caras Petras trečias Katarinos vyras, kuris tapo užmuštas.

Staravierai, kurių tikėjimas neinė reformų apie 300 metų, kada kiti Rosijos žmonės padarė reformas savo tikėjime, jie liko prie seno, dabar nustojus jų persekiojimui iš galvos eina su savo agitacija.

Sabatarianai, kita šaka tikėjimo vadovų ir isradėjų šio tikėjimo buvo žydai, dabar ir tie veda didelę agitaciją. Pieno gerėjai - Malakanai, kurių tikėjimas tvirtina kad pienu žmonės gerdami gali geresnį sau posmertinį gyvenimą sulaukti.

Žodžiu sakant priviso daugybė tikėjimų, kurie formali-

zoja žmones, o ir senius tikėjimus nemiega; katalikai pasinėmę visokas karūnes ir krikelius po laukus vadžioja savo žmones kad tik atimti nuo jų atidą revoliucioniską dvasios, kuri taip smarkiai keičia žmones. Riksmas kyla visur eik čia! eik čia! žmonės nežino nė kur kreiptis, delto daugelis nieko neveike tūno ir klausio, kada kiti eina tų kur jį drūciause trauke. Sunkus apsvietimas tų žmonių, kurie drūčiai laikosi prie bent kokių tikėjimų toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik rūpinasi apie posmertinį, o čia ant žemės palieka teronam eadami kad juos suamgtų žudyti. Caras per ilgus metus rūpinosi iš to tikrą tikėjimą padaryti save pastatyti žemiškio tikėjimo toks, žmogus visai nesisrupina apie šios pasaulės gyvenimą jis tik

SANVAININIS LAIKRAŠTIS
"KELEIVIS"
išleista kas ketvirtą
Boston, Mass.

Rašydami į Redakciją, adresuokite
A. Žvingilas,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly
"KELEIVIS"
Published every Thursday by
A. Žvingilas,
So. Boston, Mass.
Rates of Advertising:
One inch once \$ 50
One inch one month \$ 1.00
One inch one year \$ 10.00
All communications should be
addressed to:
A. ŽVINGILAS,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879."

Pagal S. F. Norton.

— Tėvai, dabar jau tu žinai kaip tai einasi žmonėn gyvenimas kada jie patis nesirūpina visuomenės reikalais, teip lygiai kaip kad rūpintų reikalais šeimyniškais.

— Vaikė aš dabar suprantu daugiau nē kaip pirma, aš suprantu kad valdžia yra atspindys pačių žmonių, jeigu žmonės sumanys tai ir jų valdžia yra sumoni, bet jeigu nesirūpina savo visuomenės reikalais prižiūrėti tai randasi žmonės, kurie tuos reikalus prižiūro ir sau daro iš to didelį pelną o visuomenę nukriaudžia.

— Tėvai, kad tu geriau suprastum aš tau pasakysiu jog kartais galima imti pasimokiminių ir nuo šeimynos, kuri veda netaktišką gyvenimą; daugelis yra tėvų, kurie nemoka savo vaikus iš mazo gražiai pamokyti ir kada vaikas paaukęs yma daryti visokių priklumus tada suardo visos šeimynos linksmą gyvenimą. Teip yra ir su visuomene, reike kad kožnas visuomeniškas darbas būtų padarytas atsakanciai, tada nebus skriaudėjų ir nebus nukriaudžia.

— Tėvai, kad tu papasakok kaip toliau tie žmonės ant salos nugyveno, ar skaitlininkas daugiau jau nesikišo į visuomenės reikalus?

— Teip tėvai, aš dar neužbaigiau, aš tau pasakysiu kaip buvo toliau: Per ilgą laiką skaitlininkas nesikišo į visuomenės reikalus, jisai vedė sau gražų gyvenimą ant surinktų turtų, kurie jam nelešio vieno lašo prakaito.

Žmonės teip krapšėsi iš vargų kaip jie tik galėjo ir viskas ėjo gerai, nes dabar kožnas rūpinosi apie visuomenės reikalus delto niekas nesirado kad juos norėtų nukriausti. Kalvis, artojas ir kiti pataisė savo gyvenimą, o skaitlininko turtai nesididino teip greitai.

Po nekuriu laikui salos gyventojai nutarė kad salos valdžia išleistų pinigų arba

kaip sakiant ablgus už kuriuos valdžia paskyrė mokėti šestą procentą.

Skaitlininkas dabar jau gerai pasilėjęs pradėjo sau mišlėti kad reike dar kartą pamėginti įspainuoti į piniginius reikalus ir jeigu galima bus kad vėl pasinaudoti iš gyventojų kvailumo. Žmonės jau buvo gerai pamiršę apie skaitlininko pirmtinius darbus; vieni jam dovanojo, kiti sakė kad žmogui buvo nelaimė ir tokiu būdu skaitlininkas galėjo vėl tarpe jų daryti andelį ypatingai turėdamas sau už draugą davadziotoją, kuris vis dar poseonoviai buvo salos viršininkas.

— Ar tai ir vėl tas vagis įsitaikė tarpe žmonių vaikių?

— Teip tėvai, ir tu tik žinrėk kokių gražių būdu skaitlininkas pradėjo vėl žmones salos išnaudoti: Skaitlininkas susikalbėjęs su davadziotojumi užmanė kad jisai nupirks 90 ablgų nuo valdžios mokėdamas už 90 ablgų 100 pinigų ir dar jisai apsiėmė mokėti 1 procentą valdžiai mokesčių už nupirktus ablgus su išlygom kad skaitlininkas galės laikyti banką ir skolinti žmonėn šituos ablgus, kurie dabar buvo tikri pinigai patvirtinti per salos valdžią su parašu viršininko davadziotojaus.

— Ar žmonės daleido jam teip daryti vaikių?

— Tėvai, radosi žmonių kurie tuoju suprato kad geriau iš to andelio nebus nes žinojo kad skaitlininkas savę neapsigaus, delto daugelis priešinosi. Bet tą apmąsino davadziotojas, jisai darodinėjo žmonėn kad tokis pardavimas ablgų skaitlininkui yra labai naudingas salos randui užtai kad davadziotojas moka net 140 pinigų už 90 pinigų vertės ablgus, delto nieko blogo — jisai sakė — isto negali atsistiekti o prieg tam skaitlininkas apsiijima mokėti ir 1 procentą mokesčių ant išimtų ablgų. Žmonės tokiu būdu tapo pertikrinti ir skaitlininkas vėl uždėjo sau banką.

— Na ir kaip jam vaikiėjosi?

— Tėvai jam ėjosi gerai; ablgus arba tuos valdžios bondsus žmonės vartojo kaip po pinigų ir už juos galima galejo žmonėn juos skolinti. Žmonės tuoju pasiskolino tuos pinigų už 10-tą procentą ant metų, taigi skaitlininkas gavo 10-tą procentą už paskolintus žmonėn ablgus, ir šestą procentą jisai gavo nuo valdžios, teip kad atmušdus kitus jo išėjimus likosi jam lygiai 14-tas procentas ant metų ir tai buvo labai puikus uždarybs tame laike.

— Kas gi isto išėjo vaikių?

— Tėvai žinai kad isto negalėjo nieko gero išeiti, kadla gal radosi žmogus, kuris nieko nedirbo tik gyveno iš procentų, kaip randasi toks žmogus tarpe keliolikos, tai žinoma kad kiti jį turi maityti ar jie nori ar ne, ar mato ar ne, visgi ne ant keno sprando sėdi toji sunkenybė kaip tik ant jų kurie jį palaiko, ant jų kurie sunkiai dirba.

Korespondencijos.

Ansonia, Conn.

Pirmyn su mokslu.

Rašo Rūta.

Senai jau buvo mūsų mieste sujudinimai, žinoma vieni džiaugėsi iš to kad niekas nerenge jokių prakalbų, o kiti norint geidė tokių susirinkimų, bet vis laukė, laukė nežinė nė ko. Štai 28 Spalio po pietų atsibuvo prakalbos

kuriai surengė L. S. P. A. kuopa. Pirmiause atidarė susirinkimą V. Leliasius paaiškindamas kokios sanlygos priverčia suaukt tokius susirinkimus. Po to deklamavo eiles: „Šalin turčiai, Šalin care“ Ona Dauksūtė. Pagaliaus kalbėjo dras J. Grinius iš Brooklyn, N. Y., paaiškino visus biaurius darbus caro valdžios, ir meldė kad kiek nors paaukauti revoliucijos reikalams pinigų. Pertraukus jam kalbą perėjo per salę du draugai (M. Dočkus ir J. G. Kartus) ir tapo surinkta \$8. 28 c. Žinoma, iš tų pinigų gal reikės apmokėti ir už salę. Pagaliaus deklamavo eiles: „Pirmyn“ Agnieška Dauksūtė. Toliaus kalbėjo dras J. Perkūnas iš New York'o, Perkūnas kalbėjo ašelnai apie viską (taigi apšėdai ir nepasakosiu). Kalbėjo labai aiškiai gražiai visiem suprantamai, rodosi klausytum ir klausytum. Ant pabaigos dar laiko būnant dras Grinius papasakojo apie Rosijos moteris, kaip smarkiai jos kovoje te už laisvę. Publika (kurios buvo suvis mažai) užsilakė labai tykliai, už ką verta pagyrimo. Draugai pirmyn!

Aiškiškiet mieriūs socializmo, te išnyksta dabartinės vergijos, te įvyksta greičiau socializmas!

Moterim ir mergom.

Raš. M. A. nskaičiūtė

Kožu kartu kaip teka mėnulis, primena mą brangę mūsų tėvynę Lietuvą. Brangi ta šalis, nors vargai te spaudžia žmones, bet te yra miela delto kad prigimta salelė. Medžiai te kalbasi — šnekasi su vargšais, upeliai linksmina bėgdami savo keliais, išsiigrauzę per lygiąs lankas; kalnai mieliai žiūro ant Lietuvos žmonių rodos sakydami laikykites prieš savo priešus, kaip mės laikomes nuo amžių; paukšteliai apgieda visas meto dalis ir jie linksmina vargdienius. Oh miela, miela mūsų tėvynė Lietuva. Žodžiu sakant visur mumi mirtis, o gyvenimas tik mieloje Lietuvoje.

Širdis mano atjaucia kaip žūsta daugybės mūsų seselių lietuvačių išejų į svetimus kraštus iš savo tėvynės Lietuvos; kiek žūsta mus čionai Amerikoje, oh kas apsaitys ir kas aprašys tą mūsų mirtį, mirtį tautos, dvasios. Gyvenimas mūsų Amerikoje yra tik pramonė del turčių o vargas del mūsų. Kad būtume savo brangioje tėvynėje ir turėtume laisvę savo dvasiai, gal išgirstų ir mūsų garbingus darbus pasaulė. Mės kai ir kitų tautų moteris pasirūpintume apie mokslą savo lyties, apie prisikėlimą dvasios mūsų seserų, apie institucijas, kurios ankletų mus ir mažąją gentį kartę gerai ir tvėrenčiais gerus darbus mūsų tėvynėje. Bet atminus Rosijos carą, kuris enge netik mūsų žmones, bet ir kožną tautą ėsančią po jo globa neapleisdama nė pagičių rusinų, kurie teipgi kenčia neišnešama junga, uždėtą ant vargų žmonių sprando. Ne visos mūsų seseris atjaucia tą carą priešpaudą, delto kad nualintos protičkai, jos didžiųjų priešų jau nemato. Kada vargšas ukininkas baudžia savo tarnaitę, tarnaitė nepamislina kad tikras jos vergejas yra caras, kuris spaudžia ukininką nualina jo protą teip kad jis nuvaro savo piktumą ant silpnėsio už save jo tarno arba tarnaitės. Peržiūrėjus visą sąrėdymą po carą globa ner ko stebėtis kad mūsų broliai ir seseris išvyti lieka į kitas šalis

su prispaudimu ekonomiško gyvenimo arba duonos.

Čionai mės gyvenam tuom kartu pavalgę bet niekad nenustojam rūpintis apie darbininkus. Po to deklamavo eiles: „Šalin turčiai, Šalin care“ Ona Dauksūtė. Pagaliaus kalbėjo dras J. Grinius iš Brooklyn, N. Y., paaiškino visus biaurius darbus caro valdžios, ir meldė kad kiek nors paaukauti revoliucijos reikalams pinigų. Pertraukus jam kalbą perėjo per salę du draugai (M. Dočkus ir J. G. Kartus) ir tapo surinkta \$8. 28 c. Žinoma, iš tų pinigų gal reikės apmokėti ir už salę. Pagaliaus deklamavo eiles: „Pirmyn“ Agnieška Dauksūtė. Toliaus kalbėjo dras J. Perkūnas iš New York'o, Perkūnas kalbėjo ašelnai apie viską (taigi apšėdai ir nepasakosiu). Kalbėjo labai aiškiai gražiai visiem suprantamai, rodosi klausytum ir klausytum. Ant pabaigos dar laiko būnant dras Grinius papasakojo apie Rosijos moteris, kaip smarkiai jos kovoje te už laisvę. Publika (kurios buvo suvis mažai) užsilakė labai tykliai, už ką verta pagyrimo. Draugai pirmyn!

Kaip tėvynėje liuosybė bus gyventi, tada pargrįž galėsim greitai pakilti moksle ir pakėlė savo kraštą išdirbystėmis rasime sau ramų gyvenimą.

Cambridgeport, Mass.

Krikštynos ir aukos.

Rašo A. Babilius.

Spalio 21 atsibuvo krikštynos pas godotiną draugą E. Lindavičė jo mazo sunaus Konstantino. Draugai susirinkę ant krikštynų besikalbėdami apie visokių reikalų greitai atminė ir revoliuciją ir brolius kovojančius už geresnį kšnių duonos ir numetimą nuo savo sprando cariškoj retezij. Pirmtinis kūmas C. P. Vaišvilas davė došierį, kūma J. Kiburienė davė 25 c., mazas kūdikis Konstantinas davė 50 c. ir sekanti dāvė po 50 c. N. Vaišvilienė, P. Turauckienė, O. Turauckutė, D. Vileikis, J. Petkus, K. Gertmen, P. Babilienė; po 25 c. davė A. Avizonis, V. Janga; aukos mažų vaikų: J. Kiburiukas 15 c., A. Naujokutė 12 c. Viso surinkta 6 dol. ir 2 c. ir paskirti Lietuvos Socialdemokratam per kas. Dūda. Garbė draugam kurie aukas davė ir savo kūdikius ant to paukvatino kad kovotų prieš savo priešą carą mesdamus centus ant jo prapulties.

Virš minėti pinigai prijimt 11-8 T. Dūdas.

So. Boston, Mass.

Krikštynos ir aukos.

Rošo P. Buzevičė.

Spalio 27 atsibuvo krikštynos pas Stanislovą Čiziu, ant kurių susirinko keletas svetelių ir gražiai besilinksmindami sutarė sudėti nors mažą auką ant laisvės Lietuvos, kur mūsų broliai sunkiai kovoja prieš caro valdžią ir rūpinasi kad iškovoti liuosybę mumi visiem. Svečiai visi sutarė paaukauti ir šie davė aukas: B. Šimonis \$1.15 c., jaunąs apkrikštytas Čiziušas \$1; po 50 c. davė S. Čizius, A. Čiziuvienė, V. Sarapas, J. Adomavičė, J. Valeckas; po 25 c. P. Buzevičė, V. Buzevičienė, A. Perekšlis, E. Perekšlis, K. Buzevičė, J. Kilinga, T. Rikškus, J. Jakimavičius, J. Mėlis, J. Matusevičė, A. Vadapalaitė, P. Jakštaitė, M. Dragumėnė, A. Perekšlienė, A. Jakimavičienė, K. Jurgeliunas 38 c., J. Stukas 22 c., G. Koršiniene 30 c., G. Valukienė 25 c., M. Mėlis 14 c., S. Aukštaitis 11 c., J. Grigaliunas ir kils perbeigo per tą žmogutį kad rodos svetimu jisai mum pasirodė bet mės savo aukas sumetėm ir daugelis vyrų

Garbė broliam aukavusiem, laimingo užangimo mazam Čiziučiui.

Virš minėti pinigai prijimt 11-8 T. Dūdas.

Cambridgeport, Mas.

Pasilinksminimas ir aukos.

Rašo S. Umantas

Spalio 28 turėjome gražų pasilinksminimą pas S. Umantą ant 17 Harison gatvės, paprastai geri draugai susirinko ir besikalbėdami užmanė suteikti pagelbą broliam kovojantiem Lietuvoje už laisvę, nēvienas neatsisakė suauka, bet kožnas linksmiai davė kiek išgalėdamas kad pašelpiti savo brolius kovojančius.

Aukautojų vardai: po dol. davė S. Umantas ir Pet. Umantienė, po 25 c. M. Norkus, J. Plokštis, P. Atkočaitis, J. Kairaitis, A. Atkočaitis, M. Umoneinkė, K. Umoneiukė, J. Sundukas, C. Šinkus, P. Luzeckis. Pinigų viso surinkta \$4.50 ir pasiūsta kas. Dūdai į Philadelphia.

Minėtus pinigų priėmiau 11-8 T. Dūdas.

Lawrence, Mass.

Aukos.

Raš. Lietuvos Vaikėlis.

Kaip visur teip ir pas mus geri lietuviai darbuojasi pagelbėti savo tėvynę. Spalio 20 buvo balius parengtas Šv. Lauryno draugystės; ant kurio vienas tautietis pasiprašė kad jam duotų pakalbėti kelis žodžius į susirinkusius ant baliaus draugus. Jis paaiškino apie dabartinius vargus Lietuvos, kaip sunkiai žmonės kovoja už liuosybę, kalba ta keliem patiko ir ant pašelpė \$2.10 surinkome.

21 Spalio atsibuvo vardu vės tautėš Ušulės Povilanskutės, ant kurių teipgi tapo atminti tėvynės reikalai ir sudėta aukų ant revoliucijos sekanciai: J. Piragis 50 c.; po 25 c. K. Andrulevičė, J. Pašakarnis, N. Pavilauckiūtė, A. Šerkšniūtė, K. Andrulevičė, P. Žemaitis, O. Šaseikiūtė, J. Milvidas, M. Andrulevičienė, K. Šaseika, K. Šumauckienė, M. Strazdas, A. Baronas ir dar drabuų 50 c.; viso surinkta \$4.25 c., tad su ant baliaus surinktais pasidaro \$6. 35 c. už pasiuntimą 10 c. atėmus, lieka \$6.25. Pinigai paskirti L. S. D. p. per rankas kas. Dūdos.

Širdingai ačiu visiem aukavusiem draugam, centas prie cento visgi mės gelbstim savo brolius nenustojančiai pakol nieškovos sau ir mumi laisvės po Rosijos jungu. Neturime nuilsti dirbė pakol nesusistumsim nuo savo sprando nedoros caro valdžios, pakol mūsų tėvynė neturės patvaldytės.

Hudson, Mass.

Aukos su prizadėjimais.

Rašo A. Sabeika įs

Cambridgeport, Mass.

Nuvykau andai į Hudson, Mass. ant varduvių S. Dielininko, ant kurių susirinko gražus būrelis lietuvių ir labai gražiai laiką praleidome besikalbėdami apie vyvurius darbus. Jauni visi buvo čionai delto jų kraujas netruko užvirti prieš carą nedorybes, kurios kankina mūsų senus ir jaunus brolius ir seseris tėvynėje Lietuvoje. S. Dielininkas užmanė kad paaukautume po kelis centus ant revoliucijos ir tam beveik visi pritarė tik vienas radosi iš tamšaus Brighton, kuris atsisakė paduoti ranką žustantiem savo broliam. Kozno mašų aklis perbeigo per tą žmogutį kad rodos svetimu jisai mum pasirodė bet mės savo aukas sumetėm ir daugelis vyrų

prizadėjo parengti sau prakalbas kad daugiau pajudinti žmones prie aukų. Paaukavo šie: po dol. S. Dielininkas, J. Jupiteris, A. Sabeika; po 50 c. P. Jankaukas, M. Valangevičė, V. Banevičė, J. Lakštutis; po 25 c. M. Lazaučkas, M. Vasilevičė. Viso surinkta ir pasiūsta kas. Dūdai \$5.50, pinigai paskirti L. Socialdemokratam.

Virš minėti pinigai prijimt 11-10 T. Dūdas.

Lawrence, Mass.

Tegul gyvuoja vienybė, organizacijos ir Lietuva.

Raš. M. A. Norkūnas.

Skaitau sau už privalumą pildyti tėvų žodžius: „už gerus darbus geru užmokėti.“ Štai draugystė Motinos Dievo Aušros Vartų laikė savo balį 27 d. Spalių, subatos vakare ant kurio su savo moloniais apgarsinimais kvietė visus brolius lietuvius atsilankyti ant pasilinksminimo. Nekurie meilės ardytojai nors stengėsi perikadamas daryti, bet žmonių prisirinko apie 400 ir labai gražiai balius atsiluvo. Ant baliaus tapo užprašyta draugystė šv. Kazimiero Kareivių iš Haverhill, Mass. kurie ir pribuvo pilnose savo uniformose. Pribuvus minėtai draugystei jie tapo gražiai prijunti per draugystę Motinos Dievo Aušros Vartų: kada pribuvę kareiviai pamarsavo po salę ir apsisistoję, vietinės draugystės prezidentas laikė trumpą prakalbą ir suteikė vainiką parengtą del atsilankusiųjų. Kaz. K. kurį priėmė kapitonas Konstantinas Vencius. Priėmęs vainiką gražiai pakalbėjo apie vienybę, meilę ir brolystę lietuvių, ant galo visi sušuko: „Lai gyvuoja lietuviškos organizacijos Amerikoje, lai gyvuoja meilė broliškai, lai gyvuoja nuvarginta tėvynė Lietuva!“

Taigi dabar mės dėkavojam visiem svečiam buvusiem ant to baliaus o labiausiai kareiviam šv. Kazimiero, kurie mielieči išklause mūsų užkvietimą, liekame jiem dėkingi ir prizadam atsimokėti savo paklusnumu, kaip būsim kada pašaukti ir mės paklausyti visada neužmiršim.

Desimtis prysakymų juodašimčiam.

Paskutiniam laike Kazanias juodašimčiai, kurie laiko savo susirinkimus kas nedeldienis, pradėjo su yronija kalbėtis apie savo uždutę, kurią pradėjo platinti jų juodašimtiški raštai. Nesenei del jų naudos pasirodė lapelis su 10 prysakymų, kurie skamba šėip:

- 1) Aš esmu visogalintis gubernatorius, kuris tave išvedžia iš Osenikorskos girios į junkerių maniežių, neturėk svetimų valdžių prieš mane.
- 2) Neimsi jokios rėdos nė misto, nė viešpatystės Dūmoje ne kitokioje maistinėje Dūmoje.
- 3) Atminki dieną maisto, nedaryk demonstracijų, nevaikščiok su randonom vėlainom, neskaityk nieko kaip tik „Pogromnyj Telegram“.
- 4) Nerašinėk vardo tavo gubernatoriaus ant tvorų vartų ir tupyklės.
- 5) Godok gubernatorių savo ir jo pasiėlgimą, kad diegnos tavo nepasibaigtų šaltam turme.
- 6) Pavogkie, bet ir duokie...

7) Svetimoteriauk, bet nerašinėk problemacijų.

8) Muskie maistinėkus ir zydus.

9) Kalbek neteisai jeigu matai to reike del tavo valdžios.

10) Negeisk naujų inėsimų savo viešpatystėje, ne banke, ne atskaitose, nė tiesose, nė laisvėje, nes tas viskas priguliti tiktai vienai tavo valdžiai.

Daugelis juodašimčių pasipiktino tais gubernatoriaus prysakymais o daugelis pilnai ir maloniai juos pildo.

KELEIVIS.

Daug yvairių kampelių Mą tenka aplankyti, ir yvairių mergelių Tenka pamatyti.

Kaip kur reiklia Ir gerai apsisioti, Kad mergutės tenai Geriau susekioti.

Kaip į Lowellį tu Kada nors patrauki, Ne vyras būsi Kad Kristukės nepažinsi;

Tu jai vis krantuvėje Kozną vakarėlį rasi, Ir skambantį balselį Visada tē jos išgirsi.

Tai yra mergutė Neteip kaip visos, Galvės padėjus Vakarais netyso.

Kad ne viena Tai kita ir trečia, Ji savo žodeliais Į piktumą priverčia.

Tai yra mergutė Smarki kaip vijurkas, Ant bačkos sėdėdama Išdaro visokių juokus,

Ne vaikinai nespėja Jos slamštukus imti, Daugelis norėtų ją Net ir pastumti;

O Kristė kad varo Tai varo vis savo, Ik velų vakarų Ji komedijas daro.

Ji vesti vyra Teipgi neteisai, Bet Lowelyje anglinių Jau mazai tē liko.

Ir Kristės laikas Po biskų maziņas, Nes žiemos laikas Jau artinas artinas.

Dabar jau programas Ir jai reiks mainyti, Į stubą vargšė Nenorėdama turės lysti.

Nes zavininės Jau visos atšalo, Ir susparos juodos Neprisijima istolo.

Parapijos Ballius!

Šv. Petro bus 29 dieną Lapkričio (November)

Padėkavonės dienoje, prasiėdės nuo 2 po pietų ir trauksis iki 12 nakties. Ant salės Deacon Hall 1651 Washington st. Bostone. Prie p. Skrolio orkestruos kuri grajš šokiūs bus ir lietuviškas beaus ir bažnytinis choras. Pasilinksminimas bus gražus delto visus lietuvius ir lietuvautes pakviečiam vietinius ir iš aplinkės.

Ir sykiu turime sau už garbę pranešti visiems lietuviams, kad mūsų parapijos provos pabaigtos ir skolininkams likti kiti pinigai atmokėti, katrie buvo skolinę ant parapijos. Pinigų gavome iš bankos. Pavasaryj bus pašventinimas mūsų bažnyčios apie Gegužės mėnesį. Delto pranešame visiems broliams lietuviams, kad būsite užprašyti, kad būtumete prisirengę prie tos iškilmingos apeigos:

Su guodone,

Parapijos Komitetas.

KAI
J

Atėją do Meje pusį, ant dirli laike už tik skur turėjo i sau ant viai su ant dirli tolesnie ras pė šinos vi nes žiu bar juo nes mis gyvuliš prisakė tų išeja vės kie Dien progos vilkti, marški laukan rė. Ol juos ka k dolo zat" ir kaip n kaip k rene į statyti Drag zikanti grajint pē darl ir po g kad vi siega. tų pak bunto. Toki buvo i pamėli pai an ras pri ginklu kių gi nas iš na gra prisipa dešimt kad vi drapa stovėt vasikr sus di kai iš kuris nešdai keikė kē jis giukl visi či sakyk tik te cieras buvo caro l vietos ti del jie ir kur n žmoni teip a no ka tuoju dvide namu akėl dami no bu pino apsto i nan šui s buvo pnaš na rē gos i būty prie sieg tu k kai viai

steriauk, bet nera-

macijų.

maistininkus ir

neteisiai jeigu

te del tavo val-

ik naujų inėsimų

stėje, ne banke,

ne tiesose, ne

tas viskas prigu-

ni tavo valdžiai.

iuodašimčių pa-

gubernatoriaus

o daugelis pilnai

os pildo.

EIVIS.

jų kampelių

plankyti,

nergelių

tyti.

ia

oti,

tenai

ti.

welį tu

patranki,

pusi

ukės nepazinsi;

uvėje

rasi,

alselį

girsi.

rgutė

p visos,

idėjus

etyso.

q.

rčia.

rgutė

o vijurkas,

sėdėdama

kis juokus,

pėja

mti,

ja

d varo

savo,

urų

s daro.

glinių

ikas

inas,

ikas

rtinas.

mas

ti.

s lysti.

lo,

odos.

tolo.

lius!

bus 29

November)

oje, prasi-

ir trauksis

salės Dea-

hington st.

škrolio or-

okius bus

ir bažny-

linksmini-

elto visus

tes pakvie-

aplinkės.

an už gar-

lietuviam,

os provos

nkams li-

ti, katrie

parapijos.

bankos.

entinimas

Geguzės

šame vi-

stuviams,

, kad bū-

ie tos ia-

e,

itetas.

KAIP MES KOVO- JOM UZ DUO- NA RYCOJ.

(Taša).

Atėją kazokai ir dragūnai pas Ferdinan-
do Mejerio dirbtuvę apstojo ją iš keturių
pusių, skraiduolės tapo nutaisytos tiesiog
ant dirbtuvės, viskas tas išrodė kaip karės
laikė užimanč kokę drūtvię, bet čia buvo
tik skurdžiai darbininkai, kurie nieko ne-
turėjo išskyrus savo menką drapaną dirbo
sau ant duonos ir savo šeimynom. Karei-
viai suriktavę skraiduoles ir sutaisę šokti
ant dirbtuvės iš visų šonų stovėjo ir laukė
tobulio paliepimo. Dabar dragūnų Oficie-
ras paėmęs 50 dragūnų įėjo į dirbtuvę, ma-
šinos visos tuojau tapo snstabytos ir žmo-
nės žiūrėjo vienas ant kito koks galas da-
bar juos laukė; silpnėsi labai nuliudo,
nes mislino kad dabar tikrai jau bus caro
gyvuliškas rūstumas parodytas. Oficietas
prisakė visiems, kad į minutą laiko visi bu-
tų išėję lauką ir sustotų į eilę ant dirbtu-
vės kiemo.

Diena buvo šalta ir nė vienas negavo
progos prieiti prie savo drabužių kad apsi-
vilkti, visi buvo išvaryti laukan ant šalčio,
marškiniai tik vieni dengė jų kūną. Išėjo
laukan sustoję į eilę ir stovėjo kaip numi-
rę. Oficietas dabar kareiviskai pradėjo
juos kamanduoti, pirmiause prisakė: „šap-
ki doli“, tą padarius pasakė: „try šaga na-
zat“ ir „vperiod smirno“. Žmonės stovėjo
kaip numirę, buvo persigandę labiau nē-
kaip kada pirma, nes mislino kad juos pri-
rengė prie mirties kada-gi jie visi buvo su-
statyti tiesiog priešai skraiduoles.

Dragūnai su savim buvo atsivedę ir mu-
zikantus, oficietas prisakė muikantam už-
grajinti „bože caria hrani“, o paskui palie-
pė darbininkam visiem giedoti. Po maldos
ir po grajų, oficietas prisakė darbininkam
kad visi po du pirštu pakeltų ir imtų prie-
sięga. Oficietas davė jiems prisiegą kad bū-
tų paklusnūs carui ir kad niekad nekeltų
bunto.

Tokių būdų darbininkai vienmarškiniai
buvo laikomi ilgą laiką ant lauko jie visi
pamėlinavo nuo šalčio ir virpėjo kaip la-
pai ant medžio. Po visų ceremonijų oficie-
ras prisakė darbininkam kad jie atiduotų
ginklus, bet darbininkai atsakė kad jie jo-
kių ginklų neturi ir nežino kad nors vie-
nas iš jų dragūnų turėtų. Nors oficietas ga-
na grašino, bet darbininkai nė vienas ne-
prisipažino. Dabar oficietas paėmė penke-
dešimtis kareivių ir įėjo į dirbtuvės vidurį
kad visus kampus dirbtuvės ir darbininkų
drapanas iškrestų. Darbininkai vis turėjo
stovėti ant šalčio ir nė iš vietos negalėjo
vasikrutinti, pakol kareiviai neiškrėtė vi-
sus dirbtuvės ruimus. Neuzilgo darbinin-
kai išgirdo perkunišką keiksmą oficio, —
kuris gryzo iš dirbtuvės su kareiviais atsi-
nešdamas rankoje surūdijusį revolverį ir
keikė kiek tik jo nasrai galėjo izioti. Rė-
kė jisai ant darbininkų kad visi atiduotų
ginklus, „nes kad neatiduosite ginklų tai
visi čionai ant vietos būsite sušaudyti, pa-
sakykite kas turite ginklus ir atiduokite,
tik taip liksite gyvi“, rėkė be paliovos ofi-
cietas. Darbininkai tylėjo kaip žemė ir
buvo labai didelėje baimėje nes žinojo kad
caro bernai be juoko gali juos visus ant
vietos sušaudyti ir taip gyvastis visų atimi-
ti del paveždos kitų miesto žmonių, delto
jie ir buvo pasirinkę maziąsę dirbtuvę
kur maziąsę randasi žmonių. Iš pulko
žmonių vis atsiranda vienas silpnaprotis,
teip atsirado ir čionai vienas, jis prisipaži-
no kad jis turi revolverį namio. Oficietas
tuojau pasisaukė jį pas save ir paskyręs
dvidešimt dragūnų liepė vestis žmogų į jo
namus kad atrasti tą revolverį ir kartu pri-
sakė kad kogerčiau sugrįžti kartu atves-
dami ir tą žmogų. Žmogus, kuris prisipaži-
no buvo vienmarškinis, bet niekas nesirū-
pino apie jo gerovę: dragūnai ant arklių
apstojo žmogelį į vidurį ir greitai varėsi jį
į namus kartas nuo karto sukirsdami var-
gus su nagaika kad gerčiau eitų. Negaila
buvo to žmogaus delto kad jis buvo persil-
pnas kovoti už duoną delto kaip tokį silp-
ną ir kankino. Dragūnai netruko sugrįžti
su revolveriu ir su žmogum.

Oficietas buvo jau atlikęs davimą prisie-
gos ir baidymą darbininkų, kad jie visada
būtų ištikimi valdžiai ir kad niekad nesi-
priešintų. Sakė: „Jeigu jūs dabar po pri-
siegai pasipriešinsite valdžiai, tai kitu kar-
tu kaip ateisiu visus išaudysiu. Darbinin-
kai matydami kad daugiau blogumo karei-
viai tuom tarpu neketina daryti, padėka-

vojo kareiviam ir prižadėjo rankos prieš
valdžią nekelti, kad tik gerčiau nuo nedo-
rųjų atsikratyti. Kareiviai dabar nuėjo sa-
vo keliu su savim paimdami ir savo auką,
tą žmogelį kuris prisipažino turis namie re-
volverį. Teip perėjo baimė ir vel kalbos
baisios perskambėjo per miestą, žmonės
daugiau kalbėjosi pakušdom ir kokės nesu-
psantandias kalbas, žodžiu sakant rodos vi-
rė kokis sturmas po žeme ir rengėsi kada-
nois iškilti.

Darbininkai dasižinoję apie darbus to o-
ficieto su darbininkais Ferdinando Meje-
rio dirbtuvės, nemazai įtuzo į rengėjam at-
monyti už jo tokį smarkų darbą del caro
ypatingai už giedojimą „bože caria hrani“
žmonės darbininkai kodaugiau pyko. Tik
šiai vieną vakarą išgirdome kad tas garsus
cui tarnai patiko savo mirtį ant Sovoro-
voskos gatvės, kurią jam bevažiuojant ne-
žina kas pradėjo plislyti iš brauningio į
krutinę, oficietas iškrito iš rogių ir nusi-
vertė ant gatvės negyvas. Teip užbaigė sa-
vo sunišką gyvenimą neišpildydamas savo
prizadėjimo sušaudyti darbininkus F. Me-
jerio dirbtuvės pats gavo galą — nuėjo pas
Sergejų ir kitus Rosijos lupikus, kurie
jau pirma jo tapo nuvalyti nuo Rosijos ze-
melės. Šovėjas oficio laimingai pabėgo,
tik buvo suimta viena sena silkių pardavė-
ja, kuri pardavus savo silkes monopolės
gerai pritraukė irėjo savo keliu į namus,
bet eidama Sovorovska gatve pamatė ofi-
cietą negyvą, jei teip pagailo kad užsimanė
jį ant šono kelio išvilkti, bet būdama ge-
rai pasigėrus ji negalėjo to padaryti delto
ją tų besitasančių policija paėmė į turmą
vienok atradę kad kviaila boba vel paleido.
Tas užmušimas oficio buvo labai naudi-
ngas, nes kaip tik jisai pagarsėjo savo šuny-
be, teip greit sutiko sau galą. Išgirdę tą
kiti oficietai greitai atšlijo ir gubernato-
rius palengvino savo istatymus, daugiau
noliepė puliti suniškai bet žmonių. Kratos
vis darėjo p senoviai, bet daugiau nei krėtė
dirbtuvės naktimis kada darbininkai miega,
kad negautų prisiziurėti koki oficietai tą
darbą atlieka, nes bijojo kad jų neužmuš-
tų. Dar reikia paminėti kad laidojant šią
oficietą labai maza procesija žmonių įėjo;
ėjo tik keli oficietai ir pulkelis kazokų, į-
dėjo nuo katedralinės cerkvės ant Dvinskos
geležinkelio stoties. Lydint oficietą žmo-
nės bėgė nuo tos procesijos kas kur imanė,
rodos bijodami kad kas bombą nemestų ir
kad neužmuštų praeinančių. Laidotuvės
tos labai keistai išrodė, nes kur tik jieėjo,
gatvė darėsi vali nuo žmonių. Nusikratę
nuo to gaivalo mes vel biskį atilšėjome iki
20 dienai Gruozio; atėjus minėtai dienai
išgirdome vel sukrutinančią naują dieną iš so-
no miesto vadinamo Krasna Dvina, kur
randasi Akcioniernyj zavod dirbtuvė su 6
tukstančiais darbininkais; čionai dirba maišy-
tos tautos, dirbo ir didelis būris lietuvių, gal
delto kad daug maišytų tautų čionai dirbo
delto organizavimas darbininkų buvo labai
sunkus o ypatingai kad fabrikantas laikė
čionai 30 dragūnų, kurie sergėjo ir iškad
nedavė progos darbininkam parsivesti į
dirbtuvę oratorių. Gruozio 20 į šią dirb-
tuvę atėjo keletas darbininkų gerai apsi-
ginklavę su brauningiais, jie atėjo naktį a-
pie penktą valandą po dvidešimt, kada ka-
zokai sau miegojo. Atėją pas dirbtuvės
vartus pirmiause jie pasitiko panaktinį,
kuris užklauso: „ko jūs čia norite?“ Vien-
as iš atėjusių atkišo brauningį į krutinę
ir pasakė: „Tylėk ba ant vietos užmigs!“
Teipgi liepė jam atsigulti aukštiniukam
kad niekur nesizvalgytų ir nē kokios periš-
kados nepadarytų, paliko vieną pas panak-
tinį su atkištu brauningiu. Tuom tarpu
kiti ginkluoti vyrai prisitartin prie gulin-
čių dragūnų ir pradėjo juos šaudyti: baisi
karė pakilo, vargšai dragūnai čionai nu-
kentėjo nemazai nes 15 jų nuo vietos nekė-
lė kiti puolėsi prie muskietų, bet braunin-
giai juos gerčiau pavijo ir gyvastį atėmė.
Rodos tai labai biaurus darbas, bet tokiam
laikė kovos nėra kaip kitaip daryti reikia
kovoti brolis prieš brolį nes kitaip nē uga-
lima. Penki vyrai išnaikino trisdešimtis
dragūnų ir kaip spėjo darbą atlikti tuo-
jais pasikinkė tos pačios dirbtuvės arklį,
susikrovė visas muskietas ir patronus dra-
gūnų susisėdo į vežimą ir patraukė ant gi-
rios. Bavo jau rytas ir daugelis žmonių ku-
rie nuo toli turėjo į dirbtuvę ateiti pasako-
jo kad patiko tuos penkis vyrus važiuojan-
sius girios link, visi jie laikė brauningius
rankose kad ir būtų kas juos užpuolęs jau
nebūtų gyvi pasidavę. Tuojau iš ryto į
dirbtuvę atsuntė rotą dragūnų, kurie nuo
tolo šaudė tiesiog ant žmonių esančių neto-
li dirbtuvės, daugelį nušovė važiuojančių
tramvajum, kurie visai nebuvo nieku kalti
ir nebuvo darbininkai tos dirbtuvės. Apie
devintą palandą ryto dirbtuvę iš visų pu-
sių apstojo kareiviai, tarpe kurių buvo ir
užėbnas batalijonas unterficerskų kareivių,

juos jau žmonės gerai pažino iš jų darbų nuo 13 dienos Sau-
sio, kaip jie šuntą žmonių sušandė ties geležiniu tiltu o sim-
tas penkėsdešimtis suronijo. Kiek vėliau prabuvo ir jena-
rolas Popins, kuris su savim atsivedė ir artilerijos kareivius
su keturiom skraiduolėm. Apstatę kareivius apie dirbtuvę
ir prirengę skraiduoles gatavai šauti, jena-rolas Popins pa-
siuntė oficierus į dirbtuvę kad darbininkai išduotų tuos
darbininkus, kurie pereitą naktį užmušė dragūnus, su aš-
trin prisakymu jeigu neišduos tų kurie užmušė dragūnus
tai visi bus subonbarduoti kartu su dirbtuvės sienom sumai-
šyti į druzgus. Oficietai tą pranešę darbininkam ir prisakė
kad niekas neitų iš vieno rūlino į kitą ir nemėgintų išeiti
laukan. Jena-rolas Popins davė vieną valandą laiko darbi-
ninkam apsimisliti, ar jie nori išduoti užmušėjus kareivių,
ar patis nori žūti.

Žmonės labai didelei persigado ir toliau nežinojo ką dary-
ti; ypatingai kad jie nieko nežinojo kas užmušė tuos dra-
gūnus ir niekad nebuvo ištyrę tokio trioniško karo užspuo-
limo; turėdami tik trumpą valandą savo gyvenimui, nekū-
rie sumanė bėgti, bet bėgimas išėjo dar ant didesnės nelai-
mės: žmonės pradėjo lipti per užvarus bet tą užmatę užė-
bnas pulkas pradėjo šaudyti iš muskietų, daugelis nukrito
nuo užvaro persauti ir ant vietos numirė, daugelį moterų
rado kabančių ant užvaro negyvių. Kiti žmonės pamatę pa-
vojų apsisusto nuo bėgimo, užsilaikę dirbtuvėje ir laukė sa-
vo mirties, kožnas buvo pasirengęs mirti, nes jau gerai žino-
jo caro bernų žiaurumą ir jų teisybę.

Valanda laiko praėjo, oficietai ir vėl atėjo į dirbtuvę an-
tru kartu ir užklauso darbininkų: „ar išduosite tuos, kurie
užmušė dragūnus?“ Žmonės verkdami pradėjo kalbėti, kad
jie nežino jokių kaltininkų ir nežino kaip tas viskas atstiko.
Oficietai pasakė kad dar turite 15 minučių apsimisliti o
paskui visi tapsite čionai užmušti. Verksmas kilo tarpe var-
guolių, kurie nieku nebuvo kalti rengėsi visi su ašarom at-
sisikirti su šiaja pasaule.

Penkiolika minučių perėjo, oficietai ir vėl sugrįžo į dirbtu-
vę ir paklausė: „Ar dabar pasakysite kas užmušė dragū-
nus?“ Žmonės rankas pakėlė verkdami pasakojo kad jie nē-
kokio kaltininko nežino ir nieko negali išduoti.

Oficietas dabar pasakė: „Žinote ar nežinote visi čionai
nai užmigsite amžinai“ ir nuėjo pas jena-rolą Popiną pasakė
kad galutinai darbininkai nenori nieko išduoti. Jena-rolas
Popinas paliepė užėbnam batalijonui pasitraukti nuo dirb-
tuvės o pats į tą tarpą užkamandavo artileriją kad užtaisytų
kanuoles tiesiog ant dirbtuvės ir šauti šešis kartus. Karei-
viai paleido šešis šūvius iš kurių keturios sprogo dirbtu-
vėje o dvi nuėjo pro šalį. Užteko ir keturių šūvių kurie
sprogdami sumaišė viską viduryje dirbtuvės; sulaužė bal-
kius, mašineriją ir mūras užgriuvo žmones, kas darėsi vidu-
ryje dirbtuvės, tai niekas apsaakyti negali, žmonelės vieni
griuvo negyvi pirmą pažeidimo šūvių kiti tapo su druzgais
ir geležimi sumaišyti. Kaip tik artilerija šovė į dirbtuvę,
tuojau ir kareiviai stovintai toliau nuo dirbtuvės paleido šū-
vius iš savo muskietų. Artymį gyventojai apmirė iš baimės,
dirbtuvės kompanija teipgi nusigando pamačius darbą caro
tarnų. Direktorius tuojau nubėgo pas Francijos konsulį ir
prašė kad sustabdytų šaudymą į dirbtuvę sakydamas: „Jei-
gu nori tuos mūrus griauti tai palėk šešiolika milijonų ru-
blių ir išleisk žmones laukan o tada šaudyk“. Teip Popinas
tapo sudraustas nuo jo peklisko darbo ir nukoręs nosį pa-
klauso konsulio. Dirbtuvėje prasidėjo gelbėjimas sužeistų
ir vezimas užmuštų, sunku apsaakyti kiek tų zuvo žmonių,
kitus net už poros nedelių atrado sumuštus į griuvėsius.
Sunku būtų nupiešti paveikslą nuo tos baisios regyoklos, tai
buvo tikra sūdna diena ant tų vargių darbo pelių, kurie
per savo gyvenimą nematė šviesios dienos per vargus, per
prakaitą kuriuom maitino carą ir visas šakas dikaduonių,
gyvenančių ant prakaito vargšų žmonių.

(Toliaus bus.)

Dede Siamas mokina lietuvi Angliškos kalbos.

Am. žodis	Lietai	Reiškis
atlas, succor	atlas, sukor	atlasas, pagelba
honor, rancor	hanor, rankor	garbė, didis priešas
candor, splendor kendor	splendor milaširdingumas, gražu	[mas
rigor, vigor	rigor, vigor	nerangumas, pilnas galybės
valor, fervor	valor, fervor	drąsybė, karštis
sculptor, clamor	skultor, klamor	skulptorius, baladonė
tennis, classic	tenis, klasik	zaidynas apvalio, klesiskas
axis, fancy	oksis, fanci	as, i padailint
penury, copy	penų, kapi	enas, kopija
happy, poppy	hapi, popi	linksmas, aguona
puppy, sundry	pupi, sundri	šuniukas, nara
belfry, felly	belfry, feli	varpinys, i anevai

An atlas is a book of maps,
Atlasas yra knyga zemlapių.
You must be good, or you cannot be happy,
Tu turi būt geras, jeigu nori būti linksmas.
When you make letters, look at your copy,
Kaip darai gramatas, žiūrėk ant tavo kopijų.
The poppy is a large flower,
Aguona yra didelis kvietkas.
The puppy barks as vel as the dog,
Šuniukas loja teip gerai kaip ir šuva.

Nušvito mano akys.

Perkentejau neišpasakytą
vidurių skandėjimą, sunkų
dusulingą kosulį, jog beko-
sint akys zaliavo ir į galvą
kaip varpais, rodos, muše
skauduliai, aštrūs skausmingi
diegliai kaip elektrika po vi-
są kūną varstė, nusilpnėjimas
ant pajėgų tiesiog mane į de-
speraciją stūmė ir teip per
tris metus kankino toji sunki
liga, rodos mano gyvastį, ku-
ris kaip ant plauko kabojo,
tai jau būt geriaus numirū-
siam, nē kaip toks mano sun-
kus sergančio gyvenimas.
Nors daugybės gydytojų per-
leidau, kurių prirašytus re-
ceptus ir pačių duotus vaistus
vartoju, o kožnas vis kitokę
ligą išrasdamas kitaip gydė
ir nieko netik pagelbėjo, bet
vis nykau ir nykau, o jau a-
pie visokius balsamus, vynu-
nėra ką nē kalbėt, nes per še-
sis mėnesius geriau, kurie pa-
skutines pajegas atimdami,
kaip zuvį vanduo išplove.

Bet kartą susitikus kaimy-
nų — Juozą Pazeriatską, jis
mane prigudė kad atsišauk-
čiau aprašydamas ligą per lai-
šką į New York Dr. Collins
Medikaliską Institutą, nes ir
jam tenais išgydė nors kitokę
ligą, bet sirgus per metus, ką
kiti daktarai negalėjo išgydy-
ti Collinso Institute išgydė, o
kad Juozelio rodos paklau-
siau, tai atsišaukus nors ne-
prašiau, bet paminėtas viršui
Institutas kurio apgarsinimas
ir šitam laikraštyje yra, at-
siuntė kaip sakė del mano li-
gos. Po ištirimui per profeso-
rių ir kitą specialistą daktarą
sutaisytus vaistus ir varto-
jant, tai niekad nebūčiau
pats netikėjęs, kad į puske-
tvirtos nedidelios pasiilkau
sveikas kaip naujai atgimęs.
per tai mano akys nušvito ir
širdis pasiliko linksmu, o už
išgydymą Dr. Collins Medical
Institutui tūksta čius siunčiu
padėkavonių ir dabar pasiiti-
krinu, tik Dr. Collins Insti-
tuto apgarsinimas tai yra tei
singlauses, ką ir patvirtuu.

Su guodone
Mr. E. Mikalauskas, Box 202
Mountain Iron, Minn
Pajieškojimai.
Pajieškau savo pusbroli-
Juozapo Gaigalo, iš Kanne-
gab., Panevezio pav., Linka-
nos valstiaus, kaimo Gilemų
Girdėjų kad vasarą šimt
prabuvo iš Lietuvos į Sovie-
nytas Valstijas, Jeigu kas a-
pie jį žinotų, arba jis pats,
meldžiu atsišakti ant šio adre-
so: A. S. 37 Roosevelt Ave.
Torrington, Conn.
Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio, gubienės
Suvalkų. Turiu svarbų reika-
lą pas tave, prašan atsišaukti
pats, ar kas kitas duoti žinę
mą ant šio adreso:

Kur būna mano pusbroli-
Augustinas Bastis, kaimo
Krekšdančių, gminio Kėdai u
pavieto Naumiesčio

KAIP MES KOVO- JOM UZ DUO- NA RYCOJ.

(Taša).

Atėję kazokai ir dragūnai pas Ferdinando Mejerio dirbtuvę apstojo ją iš keturių pusių, skraiduolės tapo nutaisytos tiesios ant dirbtuvės, viskas tas išrodė kaip karės laike užimant kokę drūtviatę, bet čia buvo tik skurdžiai darbininkai, kurie nieko neturėjo išskyrus savo menką drapaną dirbo sau ant duonos ir savo šeimynom. Kareiviai suriktavę skraiduolės ir sutaisę šokti ant dirbtuvės iš visų šonų stovėjo ir laukė tolesnio paliepmo. Dabar dragūnų Oficieras paėmęs 50 dragūnų įėjo į dirbtuvę, mažinos visos tuojau tapo snstabdytos ir žmonės žiūrėjosi vienas ant kito koks galas dabar juos lauke; silpnėnai labai nuliudo, nes mislino kad dabar tikrai jau bus caro gyvuliškas rūstumas parodytas. Oficieras prisakė visiems, kad į minutą laiko visi būtų išėję lauką ir sustotų į eilę ant dirbtuvės kiemo.

Diena buvo šalta ir nė vienas negavo progos prieiti prie savo drabužių kad apsilvilti, visi buvo išvaryti laukan ant šalčio, marškiniai tik vieni dengė jų kūną. Išėjo laukan sustoję į eilę ir stovėjo kaip numirę. Oficieras dabar kareiviškai pradėjo juos komanduoti, pirmiause prisakė: „šapki doli!“ tai padarius pasakė: „try šaga naz!“ ir „vperiod smirno“. Žmonės stovėjo kaip numirę, buvo persigandę labiau nei kaip kada pirma, nes mislino kad juos prirengė prie mirties kada-gi jie visi buvo sustatyti tiesios priešai skraiduolės.

Dragūnai su savim buvo atsivedę ir muzikantus, oficieras prisakė muikantam užgrajinti „bože caria hrani“, o paskui paliepė darbininkam visiems giedoti. Po maldos ir po grajų, oficieras prisakė darbininkam kad visi po du pirštu pakeltų ir imtų prisiegią. Oficieras davė jiems prisiegią kad būtų paklusnūs carui ir kad niekad nekeltų bunto.

Tokiu būdu darbininkai vieumarškiniai buvo laikomi ilgą laiką ant lauko jie visi pamėlinavo nuo šalčio ir virpėjo kaip lapai ant medžio. Po visų ceremonijų oficieras prisakė darbininkam kad jie atiduotų ginklus, bet darbininkai atsakė kad jie jokių ginklų neturi ir nežino kad nors vienas iš jų draugų turėtų. Nors oficieras gana grasino, bet darbininkai nė vienas nepripažino. Dabar oficieras paėmė penkėdešimtis kareivių ir įėjo į dirbtuvės vidurį kad visus kampus dirbtuvės ir darbininkų drapanas iškrešti. Darbininkai vis turėjo stovėti ant šalčio ir nė iš vietos negalėjo vasikrutinti, pakol kareiviai neiškūrė visus dirbtuvės ruimus. Neuzilgo darbininkai išgirdo perkuniską keiksmą oficiero, kuris gryo iš dirbtuvės su kareiviais atsiėsdamas rankoje surūdijusį revolverį ir keikė kiek tik jo nasrai galėjo žioti. Rėkė jisai ant darbininkų kad visi atiduotų ginklus, „nes kad neatiduosite ginklų tai visi čionai ant vietos būsite sušaudyti, pasakykite kas turite ginklus ir atiduokite, tik teip liksite gyvi“, rekė be paliovos oficieras. Darbininkai tylėjo kaip žemė ir buvo labai didelėje baimėje nes žinojo kad caro bernai be juokų gali juos visus ant vietos sušaudyti ir teip gyvastis visų atimti del paveždos kitų miesto žmonių, delto jie ir buvo pasirinkę mažiausę dirbtuvę kur mažiause randasi žmonių. Iš pulko žmonių vis atsiranda vienas silpnaprotis, teip atsirado ir čionai vienas, jis pripažino kad jis turi revolverį namie. Oficieras tuojau pasisaukė jį pas save ir paskyręs dvidešimtį dragūnų liepė vestis žmogų į jo namus kad atrasti tų revolverį ir kartu atvesti jį į dragūnų. Žmogus, kuris pripažino buvo vienmarškinis, bet niekas nesirūpino apie jo gerovę: dragūnai ant arklių apstojo žmogelį į vidurį ir greitai varėsi jį į namus kartas nuo karto sukirsdami vargšui su nagaika kad greičiau eity. Negaila buvo to žmogaus delto kad jis buvo persilpnas kovoti už duoną delto kaip tokį silpną ir kankino. Dragūnai netruko sugrįžti su revolveriu ir su žmogum.

Oficieras buvo jau atlikęs davimą prisiegos ir baidymą darbininkų, kad jie visada būtų ištikimi valdžiai ir kad niekad nesi-priesintų. Sakė: „Jeigu jūs dabar po prisiegią pasipriešinsite valdžiai, tai kitu kartu kaip ateisiu visus išaudysiu. Darbininkai matydami kad daugiau blogumo kareiviai tuom tarpu neketina daryti, padėka-

vojo kareiviam ir prižadėjo rankos prieš valdžią nekelti, kad tik greičiau nuo nedorųjų atsikratyti. Kareiviai dabar nuėjo savo keliu su savim paimdami ir savo auką, tą žmogelį kuris pripažino turis namie revolverį. Teip perėjo baimė ir vėl kalbos baisios perskambėjo per miestą, žmonės daugiau kalbėjosi pakušdom ir kokės nesuspantancias kalbas, žodžiu sakant rodos vėl rė koks šturmas po žeme ir rengėsi kada nors iškilti.

Darbininkai dasižinoję apie darbus to oficiero su darbinininkais Ferdinando Mejerio dirbtuvės, nemazai įtuzo į rengėjam atmonyti už jo tokį smarkų darbą del caro ypatingai už giedojimą „bože caria hrani“ žmonės darbininkai kodaugiau pyko. Tik šiai vieną vakarą išgirdome kad tas garsus čio tarnis patiko savo mirtį ant Savorovskos gatvės, kuriaja jam bevažiuojant nežina kas pradėjo pliskyti iš brauningio į krutinę, oficieras iškrito iš rogių ir nusivertė ant gatvės negyvas. Teip užbaigė savo sunišką gyvenimą neįspildydamas savo prizadėjimo sušaudyti darbininkus F. Mejerio dirbtuvės pats gavo galą – nuvėjo pas Sergejų ir kitus Rosijos lupikus, kurie jau pirma jo tapo nuvalyti nuo Rosijos žemelės. Šovėjas oficiero laimingai pabėgo, tik buvo suimta viena sena silkių pardavėja, kuri pardavus savo silkes monopolems gerai pritraukė irėjo savo keliu į namus, bet eidama Savorovska gatvę pamatė oficierą negyvą. Jai teip pagailo kad užsimanė jį ant šono kelio išvilkti, bet būdama gerai pasigėrusi ji negalėjo to padaryti delto ją te besitasančią policiją paėmė į turmą vienok atradę kad kvaila boba vėl paleido. Tas užmušimas oficiero buvo labai naudingas, nes kaip tik jisai pagarsėjo savo šunybę, teip greit sutiko sau galą. Išgirdę tą kiti oficierai greitai atšlėjo ir gubernatorių palengvino savo istatymus, daugiau noliepė puliti suniškai ant žmonių. Kratos vis darėjo p senoviai, bet daugianse krėtė dirbtuvės naktinis kada darbininkai miega, kad negautų prisiztiureti koki oficierai tą darbą atlieka, nes bijojo kad jų neužmuštų. Dar reikia paminti kad laidojant šitą oficierą labai maza procesija žmonių įėjo; ejo tik keli oficierai ir pulkelis kazokų, lydėjo nuo katedralinės cerkvės ant Dvinskos geležinkelio stoties. Lydint oficierą žmonės bėgė nuo tos procesijos kas kur žinanė, rodos bijodami kad kas bombą nemestų ir kad neužmuštų praeinančių. Laidotuvis tas labai keistai išrodė, nes kur tik jie įėjo, gatvė darėsi vali nuo žmonių. Nusikratę nuo to gaivalo mes vėl biskį atilšėjome iki 20 dienas Gruodžio; atėjus minėti dienai išgirdome vėl sukrutinančią naujieną iš šono miesto vadinamo Krasna Dvina, kur randasi Akcioniernyj zavod dirbtuvė su 6 tukstančiais darbininkų; čionai dirba mašy-tos tautos, dirbo ir didelis būris lietuvių, gal delto kad daug mašyčių tautų čionai dirbo delto organizavimas darbininkų buvo labai sunkus o ypatingai kad fabrikantas laikė čionai 30 dragūnų, kurie sergėjo ir niekad nedavė progos darbininkam parsivesti į dirbtuvę oratorių. Gruodžio 20 į šitą dirbtuvę atėjo keletas darbininkų gerai apsiginklavę su brauningiais, jie atėjo naktį apie penktą valandą po dviliktai, kada kazokai sau miegojo. Atėję pas dirbtuvės vartus pirmiause jie pasitiko panaktinį, kuris užklausė: „ko jūs čia norite?“ Vienas iš atėjusių atkišo brauningį į krutinę ir pasakė: „Tylėk ba ant vietos užmigsi!“ Teipgi liepė jam atsigulti aukštiniinkam kad niekur nesizvalgytų ir nė kokios perikados nepadarytų, paliko vieną pas panaktinį su atkištu brauningiu. Tuom tarpu kiti ginkluoti vyrai prisartiino prie gulinių dragūnų ir pradėjo juos šaudyti: baisi karė pakilo, vargšai dragūnai čionai nukentėjo nemazai nes 15 jų nuo vietos nekėlė kiti puolėsi prie muškietų, bet brauningiai juos greičiau pavijo ir gyvastį atėmė. Rodos tai labai biauirus darbas, bet tokiam laike kovos nėra kaip kitaip daryti reikia kovoti brolis prieš brolį nes kitaip nė ugalima. Penki vyrai išnaikino trisdešimtis dragūnų ir kaip spėjo darbą atlikti tuojau pasikinkė tos pačios dirbtuvės arklių, susikrovė visus muškietas ir patronus dragūnų susisėdo į vežimą ir patraukė ant giri-os. Buvo jau rytas ir daugelis žmonių kurie nuo toli turėjo į dirbtuvę ateiti pasakojo kad patiko tuos penkis vyrus važiuojančius girios link, visi jie laikė brauningius rankose kad ir būtų kas juos užpuolęs jau nebūtų gyvi pasidavę. Tuojau iš ryto į dirbtuvę atsiuntė rotą dragūnų, kurie nuo tolo šaudė tiesios ant žmonių esančių netoli dirbtuvės, daugelį nušovė važiuojančių tramvajum, kurie visai nebuvo nieku kalti ir nebuvo darbininkai tos dirbtuvės. Apie devintą palandą ryto dirbtuvė iš visų pusių apstojo kareiviai, tarpe kurių buvo ir uėbunas batalijonas unterficerskų kareivių,

juos jau žmonės gerai pažino iš jų darbų nuo 13 dienos Sausio, kaip jie šitą žmonių sušandė ties geležiniu tiltu o šitą penkėdešimtis suronijo. Kiek vėliau prabuvo ir jenarolas Popins, kuris su savim atsivedė ir artilerijos kareivius su keturiom skraiduolėm. Apstatę kareivius apie dirbtuvę ir prirengę skraiduolės gatavai šauti, jenarolas Popins pasiuntė oficerius į dirbtuvę kad darbininkai išduotų tuos darbininkus, kurie pereitą naktį užmušė dragūnus, su aštrių prisakymu jeigu neišduos tų kurie užmušė dragūnus tai visi bus subonbarduoti kartu su dirbtuvės sienom sumaišyti į druzgus. Oficierai tą pranešė darbininkam ir prisakė kad niekas neitų iš vieno ruimo į kitą ir nemėgintų išeiti laukan. Jenarolas Popins davė vieną valandą laiko darbininkam apsimisliti, ar jie nori išduoti užmušėjus kareivių, ar patis nori žiti.

Žmonės labai didelei persigado ir toliau nežinojo ką daryti; ypatingai kad jie nieko nežinojo kas užmušė tuos dragūnus ir niekad nebuvo ištyrę tokio trioniško caro užsiu-pulimo; tarėdami tik trumpą valandą savo gyvenimui, nekuri sumane bėgti, bet bėgimas išėjo dar ant didesnės nelaimės: žmonės pradėjo lipti per užvarus bet tą užmatę uėb-nas pulkas pradėjo šaudyti iš muškietų, daugelis nukrito nuo užvaro persauti ir ant vietos numirė, daugelį moterų rado kabančių ant užvaro negyvių. Kiti žmonės pamatę pavojų apsisotjo nuo bėgimo, užsilakė dirbtuvėje ir laukė savo mirties, kožnas buvo pasirengęs mirti, nes jau gerai žinojo caro bernų žiaurumą ir jų teisybę.

Valanda laiko praėjo, oficierai ir vėl atėjo į dirbtuvę an-tru kartu ir užklausė darbininkų: „ar išduosite tuos, kurie užmušė dragūnus?“ Žmonės verkdami pradėjo kalbėti, kad jie nežino jokių kaltininkų ir nežino kaip tas visas atsitiko. Oficierai pasakė kad dar turite 15 minučių apsimisliti o paskui visi tapsite čionai užmušti. Verksmas kilo tarpe varguolių, kurie nieku nebuvo kalti rengėsi visi su ašarom at-siskirti su šiaja pasaule.

Penkiolika minučių perėjo, oficierai ir vėl sugrįžo į dirbtuvę ir paklausė: „Ar dabar pasakysite kas užmušė dragū-nus?“ Žmonės rankas pakėlę verkdami pasakojo kad jie nė-kokio kaltininko nežino ir nieko negali išduoti.

Oficieras dabar pasakė: „Žinote ar nežinote visi čionai nait užmigsi amžinai“ ir nuėję pas jenarolą Popiną pasakė kad galutinai darbininkai nenori nieko išduoti. Jenarolas Popinas paliepė uėbnam batalijonui pasitraukti nuo dirbtuvės o pats į tą tarpą užkandavo artileriją kad užtaisytų kanuolės tiesios ant dirbtuvės ir šauti šešis kartus. Kareiviai paleido šešis šūvius iš kurių keturios sprogo dirbtuvėje o dvi nuėjo pro šalį. Užteko ir keturių šūvių kurie sprogdami sumaišė viską viduryje dirbtuvės; sulaužė balkius, mašineriją ir mūras užgriuvo žmonės, kas darėsi viduryje dirbtuvės, tai niekas apsaptyti negali, žmonelės vieni griuvo negyvi pirma pažeidimo šūvių kiti tapo su druzgais ir geležimi sumaišyti. Kaip tik artilerija šovė į dirbtuvę, tuojau ir kareiviai stovinti toliau nuo dirbtuvės paleido šūvius iš savo muškietų. Artymi gyventojai apmirė iš baimės, dirbtuvės kompanija teipgi nusigando pamačius darbą caro tarnų. Direktorius tuojau nubėgo pas Francijos konsulį ir prašė kad sustabdytų šaudymą į dirbtuvę sakydamas: „Jeigu nori tuos mūrus griauti tai padėk šešiolika milijonų rublių ir išleisk žmones laukan o tada šaudyk“. Teip Popinas tapo sudraustas nuo jo peklisko darbo ir nukoręs nosį paklausė konsulio. Dirbtuvėje prasidėjo gelbėjimas sužeistų ir vezimas užmuštų, sunku apsaptyti kiek tų žuvo žmonių, kitus net už poros nedelių atrado sumuštus į griuvėsius. Sunku būtų nupiešti paveikslą nuo tos baisios regykos, tai buvo tikra sūdna diena ant tų vargių darbo pelių, kurie per savo gyvenimą nematė šviesios dienos per vargus, per prakaitą kuriuom maitino carą ir visas šakas dikaduonių, gyvenančių ant prakaito vargšų žmonių.

(Toliaus bus.)

Dede Siamas mokina lietuvi Angliškos kalbos.

Amžinai	Įta	Reiškis
atlas, succor	atlas, sukor	atlasas, pagelba
honor, rancor	hanor, rancor	garbė, didis priešas
candor, splendor	kendor, splendor	milasirdingumas, gražu
		[mas
rigor, vigor	rigor, vigor	nerangumas, pilnas galybės
valor, fervor	valor, fervor	drąsybė, karštis
sculptor, clamor	skultor, klamor	skulptorius, baladonė
tennis, classic	tenis, klasik	zaidynas apvalio, klesiskas
axis, fancy	oksis, fanci	asīs, įpadalint
penury, copy	penų, kapi	enas, kopija
happy, poppy	hapi, popi	linksmas, aguona
puppy, sundry	pupi, sundri	šuniukas, nrai
belfry, felly	belfry, feli	varpinys, aneval

An atlas is a book of maps,
Atlasas yra knyga žemlapių.
You must be good, or you cannot be happy,
Tu turi būti geras, jeigu nori būti linksmas.
When you make letters, look at your copy,
Kaip darai gromatas, žiūrėk ant tavo kopijų.
The poppy is a large flower,
Aguona yra didelis kvietkas.
The puppy barks as vel as the dog,
Šuniukas loja teip gerai kaip ir šuva.

Nūsvito mano akys.

Perkentejau neįspasakytą vidurių skaudėjimą, sunkų duslingą kosulį, jog beko-sint akys zaliavo ir į galvą kaip varpais, rodos, mušė skauduliai, aštrūs skausmingi diegliai kaip elektrika po vi-są kūną varstė, nusilpnėjimas ant pajėgų tiesiog mane į de-speraciją stūmė ir teip per tris metus kankino toji sunki liga, rodos mano gyvastį, ku-ris kaip ant plauko kabojo, tai jau būt geriaus numirė-siam, nė kaip toks mano sun-kus sergančio gyvenimas. Nors daugybės gydytojų per-leidau, kurių prirašytus re-ceptus ir pačių duotus vaistus vartojaui, o kožnas vis kitokę ligą išrasdamas kitaip gydė ir nieko netik pagelbėjo, bet vis nykau ir nykau, o jau a-pie visokius balsamus, vynu-s nėra ką nė kalbėt, nes per še-šis mėnesius geriau, kurie pa-skutines pajiegas atimdami, kaip zuvį vanduo išplove.

Bet kartą susitikus kaimy-ną Juozą Pazeriatską, jis mane prigundė kad atsisauk-čiau aprašydamas ligą per lai-ską į New York Dr. Collins Medikališką Institutą, nes ir jam tenais išgydė nors kitokę ligą, bet sirgus per metus, ką kiti daktarai negalėjo išgydy-ti Collins Institute išgydė, o kad Juozelio rodos paklau-siau, tai atsisaukus nors ne-prasiau, bet paminėtas viršui Institutas kurio apgarsinimas ir šitam laikrastyje yra, at-siuntė kaip sakė del mano li-gos. Po ištirimui per profeso-rių ir kitą specialistą daktarą sutaisytus vaistus ir varto-jant, tai niekad nebūčiau pats netikėjęs, kad į puske-tvirtos nedėlios pasilikau sveikas kaip naujai atgimęs, per tai mano akys nūsvito ir širdis pasiliko linksmu, o už išgydymą Dr. Collins Medical Institutui tūksta čius siunčiu padėkavonių ir dabar persiti-krinau, tik Dr. Collins Insti-tuto apgarsinimas tai yra tei-singiauses, ką ir patvirtuu.

Su gnodone
Mr. E. Mikalauskas, Box 202
Mountain Iron, Minn

Pajieskojimai.

Pajieskau savo pusbroli Juozapo Gaigalo, iš Kame-gab., Panevezio pav., Linka-vos valsčiaus. Kaimo Gintu-nų Girdėjan kad vasarą šimet pribuvo iš Lietuvos į Suvie-nytas Valstijas, Jeigu kas a-pie jį žinotu, arba jis pats, meldžiu atsišakti ant šio adri-so: A. S. 37 Roosevelt Ave., Torrington, Conn.

Kur būna mano pusbrolis Augustinas Bagtis, kaimo Krekšdančių, gminio Kėdai o pavieto Naumiesčio, gubernės Suvalkų. Turu svarbų reika-lą pas tave, prašau atsišaukti pats, ar kas kitas duoti žinę-mą ant šio adreso:

Mr. J. Kralkaitis, Saint Vincent Ho-pital Worcester, Mass.

Prakalbos, Dainos, Teatras B a l i u s .

Draugystės D. L. K. Gedemi-no.

Atsibus 29 d. šio mėnesio, prasidės ant 2 po piet svetai-nėje Odd Fellow Hall; 18 ir Sarah st. South Side Pitts-burg, Pa. Kalbės F. J. Bago-čius, dainuos Alleghenys Dai-noriai, lošiama bus drama „Velnius Spąstuose“, grajis garsus lietuviški muzikantai iš Wilmerdingo. Įzanga vy-rams 50 c. moterims 25c.

Visus nuoširdiai kviečia Komitetas.

Balius Balius!

New Britain 34-ta kuopa Susivienijimo Lietuvių Am-rikoje parengė didelį balių subatos vakare 17 Lapkričio (November) 1906 m. ant Tur-ner Hall Arch st.

Balius prasidės 7 valandą vakare ir trauksis iki 12 nak-tį. Širdingai kviečiame visus lietuvius ir lietuvaites kaip vietinius teip ir iš aplinkinių atsilankyti ir linksmiai vakarą praleisti.

Įzanga vyram 25 c.
Moterim ir merginom dykai.
Komitetas.

Balius!

Parengė draugystė Šv. Ka-zimiero metinį didelį balių ant 29-toš Lapkričio (Novem-ber) 1906 m. ant Hibernian Hall 105 Federal Sq. West Lynn, Mass.

Balius prasidės 2 rą valan-dą po pietų ir trauksis iki 12 nakties. Užprasom visus bro-ius ir seseris, lietuvius ir lie-tuvaites iš W. Lynno ir iš a-plinkinių miestelių atsilan-kyti ant balius nes muzikan-tai grajis lietuviškus šoki-us konopuikiausiai, susirinkit kono skaitlįgiausiai.

Įzanga moterim už dyką
vyram 1.00
Širdingai užprasom
Komitetas.

Ketvirtas metinis Balius

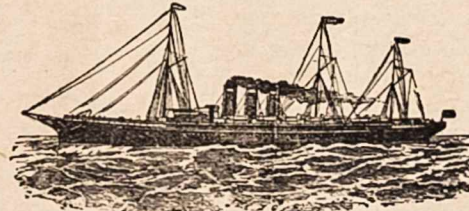
Draugystės Lietuvos Duk-terų, atsibus 28 diena lapkri-čio (November) 1906 m. sve-tainėje Brodbine Hall 311 Al-bany st. kampas Dover st. Boston, Mass.

Pasilink-minimas prasidės 7 valandą vakare ir trauksis iki ryto. Teipgi bus muzika konopuikiause, nes grajis or-kestra D. L. K. Vytauto po vadovystę p. J. Tamosaičio, teipgi tautiškų sutartinų dainelių pasiklausyti, padai-muos bažnytinis Choras po va-dovystę p. M. Karbauskio.

Todėl širdingai kviečiame lietuvaites ir lietuvius atsil-ankyti konoskaitlingiausiai kaip iš Bostono teip ir iš apie-linkinių miestų
Su gnodone Komitetas.

LAIVAKORTES!

Tautiečiai! norėdami važiuot į Lietuvą arba siųst kam Lai-vakortę, lai kreipiasi pas mus, mes parduoam. Laiva-kortes ant geriausių, drūčiau-

sių ir geriausių laivų. Teip-gi norinti siųst piningus ar-ba turinti šep kokius reika-lus, tegul kreipiasi pas mus o mes kiekvienam noriai pa-tarnausim.

A. ŽVINGILAS,
P. O. Box 3232, Boston, Mass.

